

Pomagaj si sam...

Današnji ekonomski, politični in socialni položaj sveta je prepleten z mrežo medsebojnih odnosov, ki večkrat postavljajo vprašanje pravičnosti na dvomljivo točko. Vzemimo le gospodarsko socialne probleme: Razmerje med razvitimi, polrazvitimi in nerazvitimi deželami še daleč ni idealno. Prepad, ki loči ene od drugih, se vedno bolj širi in postaja vedno bolj globok. Narodi in ljudje, pahajeni v obupen položaj, iščejo izhodov večkrat po potih, ki vodijo v še večje nesreče.

Če je razmerje med državami težko, ni nič manj problematično med prebivalci teh dežel. Tudi v nerazvitih deželah se prerado zgodi, da medtem ko ima nekaj ljudi v rokah vse bogastvo, večina nima niti najosnovnejših potrebščin, ne samo za dostojno življenje, temveč za golo življenje sploh.

Papež Pavel VI. je v „Populorum Progressio“ nakazal rešitev tako na osebnem kot na meddržavnem področju. Ena od njegovih zahtev je bila pravično trgovsko razmerje med razvitimi in nerazvitimi državami. Brez oterutstva, s socialnim vidikom na stvar.

Dva različna položaja na tem neenakem polju zavzemata danes gotovo Latinska Amerika in Evropa. Ta zadnja z visokim življenjskim nivoom, prva pa še v otroški fazi, kar se tiče industrije in gospodarstva. A medsebojni odnosi se prav v zadnjih časih precej izboljšujejo. Iskanje skupnih točk, preučevanje možnosti vzajemne trgovske dejavnosti, slikih izpopolnitve obeh sistemov naj bi bilo vodilo temu odnosu.

Argentina je bila ena prvih dežel, ki je zapustila tradicionalno odvisnost od Severne Amerike in Anglije ter začela iskati novih poti. Šmer, ki jo je obrala, je vodila v Evropsko gospodarsko skupnost. Zlasti z Zahodno Nemčijo so argentinski gospodarski odnosi prišli do lepega razmaha. Ta država je bila tudi neke vrste „bofer“ ob prvih argentinskih stikih z EGS.

Tu pa je postopek zadobil nov, razveseljav obraz. Argentina je v sklopu latinsko ameriških držav sprožila idejo o skupnem nastopanju vseh teh dežel napram Evropski gospodarski skupnosti. Predlagala, sklicala in organizirala je v Buenos Airesu konferenco v sklopu organizacije CECLA — Comisión Especial para la Coordinación Latino Americana (Posebna komisija za latinsko ameriško koordinacijo). Tako so se te dni (do srede 23. julija) zbrali v Buenos Airesu predstavniki vseh držav članic.

Kdor pozna latinskoameriške okoliščine, lahko ve, kako težko je zediniti mnenje teh narodov. Drug do drugega nezaupni, drug od drugega ločeni po političnih strujah, mejnih problemih in celo gospodarskih razlikah med njimi samimi. Najbolj revne države zahtevajo od nekoliko manj revnih pomoči, ko so je te same potrebne. Skupna pozicija je v takem okolju skrajno težavna.

A današnji položaj je skrajno delikaten. Latinskoameriška pozicija na gospodarskem polju je od dneva do dne bolj slabotna, kajti razlike, ki jo ločijo od naprednejših in bolj razvitih področij, so vedno večje. Nujna je torej skupna akcija, kajti le s skupnim nastopom bodo dane možnosti za uspeh.

To so delegati posameznih držav tudi razumeli. Konferenca je po začetnih težavah potekla v najlepšem redu in edinstvi kriterijev. Končna deklaracija, ki je bila soglasno sprejeta, poziva evropsko skupnost k „pravični, mednarodni solidarnosti in medsebojnemu spoštovanju“. Deklaracija ne vsebuje konkretnih predlogov. To je stvar komisij, ki se bodo v kratkem času sestale, in se bodo sestajale vedno pogosteje v bodočnosti. Tudi trenutno ni toliko važnosti konkretna rešitev podrobnih problemov. Važna je volja skupnega dela in skupne rešitve enakih problemov.

Če bo latinska Amerika v tem medsebojnem sodelovanju vztrajala, se tesneje povežala v enoten blok, bo tudi na mednarodnem področju lahko dosegla uspehe, ki so prepotrebni za njen razvoj, za pot izhoda iz sedanjega kritičnega položaja.

MIROVNI POSKUSI NA BLIŽNJEM VZHODU

IZRAEL NEZAÜPLJIV

Severnoameriški zunanji minister Rogers je pred kratkim predložil nov ameriški načrt za pomiritev na Bližnjem Vzhodu. Po tem načrtu naj bi se vse sovražnosti med Izraelom in Arabci ustavile najprej za 90 dni, medtem pa naj bi se med Izraelom in Arabci začela indirektna pogajanja za premirje. Izrael in Arabci naj bi se med seboj pogovarjali preko tretje, nevtralne osebnosti. Devedesetdnevni ustavitvi sovražnosti bi nato sledilo premirje in nadaljnja direktna pogajanja med nasprotniki ter končno definitivna rešitev arabsko-izraelskega spora.

Nasser je odletel v Moskvo na posvet s sovjetskimi veljaki. Od tam se je vrnil s prepričanjem, da sovetom trenutno ni za to, da bi se z orožjem vmešali v arabsko-izraelski spor, zlasti ne, ko je ameriška vlada odločno in jasno opozorila Moskvo in Kairo, da ne bo mogla mirno gledati nadaljnega sovjetskega vojaškega vdiranja na Bližnji vzhod. Položaj med Moskvo in Washingtonom je postajal na tem področju vedno bolj podoben razvoju dogodkov na Kubi, ko je bil Kennedy nastopil proti sovjetskemu raketnemu oboroževanju Castrovega režima. Tudi takrat se je Moskva deloma potegnila nazaj.

Ker v Moskvi ni dobil navodil za nadaljnji oborožen boj proti Izraelu, temveč so Nasserju povedali, da gre Kremlju v prvi vrsti za njegove interese, potem šele za arabske, Nasserju ni ostalo drugega, kakor da je objavil, da Egipt pristaja na severnoameriški mirovni načrt.

Takoj za njim je dala svoj pristanek tudi Jordanija, ki ji načeljuje kralj Hussein. Odklonile so ga pa iraška in sirjska vlada ter večina arabskih gverilskih skupin, predvsem t. im. arabska ljudska osvobodilna fronta, ki je arabska komunistična gverilska organizacija. Njen vodja Habas je izjavil, da s svojim mirovnim načrtom Amerikanci hočejo uničiti arabsko gverilsko gibanje. „Pripravljene smo vztrajati z vsemi sredstvi, ki jih imamo na razpolago. Spremenili bomo Bližnji vzhod v pekel ali v novi Vietnam“, je zagrozil Habas.

Delavsko solastništvo v Peruju

TUDI TUJA PODJETJA NISO IZVZETA

Perujski predsednik Juan Velasco Alvarado je pretekli teden objavil nov industrijski zakon, s katerim bodo morala perujska podjetja podariti svojemu delavstvu deset odstotkov svojega letnega čistega dobička ter kupiti petdeset odstotkov svojih lastnih delnic za delavce.

Velasco je novi zakon objavil v dvojnem govoru po radiu in televiziji, ob priliki 149. obletnice perujske neodvisnosti. Med drugim je izjavil:

„Naša revolucija se dobro zaveda svoje poti. Ne hodi po poti modernizacije kapitalistične družbe, pa tudi ne po poti družbenega sistema, uvoženega od zunaj, ker vemo, da bi naši proble-

Moskvi ta raznolikost v arabskem taboru seveda služi kot nalašč za nadaljnje ribarjenje v kalnem na tem področju. V vsakem slučaju se bo za svoje nadaljnje razdiralne akcije posluževala arabske komunistične osvobodilne fronte, ki bo navidez nastopala proti uradni sovjetski politiki.

Oči vseh Arabcev so bile zadnje dni uprte v Izrael, ker vedo, da brez njegovega pristanka izvajanje ameriškega načrta ne bo mogoče. Izraelska vlada je imela več tajnih sej ter je neuradno objavila, da sicer sprejema ameriški mirovni načrt, da pa bo treba takoj v začetku določiti, da se bo ustavitve sovražnosti raztegnila po prvih 90 dneh za nedoločen čas. Izrael da ne more dovoliti, da bi 90 dnevno premirje sovjeti izkoristili za mirno gradnjo raketnih in drugih vojaških oporišč v Egiptu, s katerih bi potem navalili na Izrael. Poročajo, da je Nixon sporočil Izraelu, da bodo ZDA ohranile vojaško ravnotežje na Bližnjem vzhodu, naj bo razvoj, kakršen koli in da Izrael ne bo treba vrniti okupiranega arabskega ozemlja vse dotlej, dokler ne bo podpisana definitivna mirovna pogodba.

Razdor med Arabci se je nato še poglobil ter sta se Alžir in Irak odločno zoperstavila slehernemu sprejetju ameriškega mirovnega predloga. Nasser se je trudil, da bi razkol omilil, pa se mu ni posrečilo.

V ponedeljek so v Tripoliju v Libiji Arabci sklicali vrhunsko konferenco, ki pa sta jo Alžir in Irak bojkotirali. Libijski vladar Gaddafi pa se je pred konferenco sestal z Nasserjem v Kairu.

Moskovska Pravda je medtem znova napadla Izrael ter označuje izraelski pristanek na ameriški mirovni predlog za „žalostno farso“, ki sta jo zadržala Tel Aviv in Washington. Pravda trdi, da je Izrael pristal na ameriški mirovni predlog šele potem, ko je dobil od ameriške vlade zagotovilo, da „bo dobil zadosti letal in drugega orožja in Washington ne bo zahteval izraelskega umika iz zasedenih arabskih področij.“

mi ostali nerešeni pod obema omenjenima sistemoma.“

Velasco je tudi objavil, da bo po novem zakonu vsa najvažnejša podjetja prišla pod državno kontrolo, država sama pa bo tudi vzela v roke vodstvo nadaljnje industrializacije države.

Glede položaja tujih podjetij v Peruju spriči novega industrijskega zakona je Velasco izjavil, da bodo morala z državo podpisati pogodbe za določeno dobo, po preteku katere in po predhodnem odštetu odškodnine in dobička bodo morala Perujem prodati najmanj 51 odstotkov svojega preostalega kapitala. Velasco pa še ni pojasnil, kdaj bodo morala tuja podjetja to storiti.

Počasna pogajanja v Moskvi

KREMELJ NE POPUŠČA

Pogajanja med zahodnonemškimi zun. ministrom Scheelom in sovjetskim zun. ministrom Gromikom o nenapadnih pogodbah med Zah. Nemčijo in ZSSR trajajo že drugi teden.

Prve dni so pogajanja gladko tekla, toda že proti koncu prejšnjega tedna je hitrost razgovorov začela pojemati, tako da so pred dnevi pogajanja skoraj popolnoma zastala.

Ko sta namreč Scheel in Gromiko prišla do problema Berlina, do vprašanj o nemški samoodločbi in o združenju obeh Nemčij, je Gromiko, po navodilu svojih gospodarjev v Kremlju, začel Scheelove predloge in zahteve odklanjati, ker pač Moskva nima namena rešiti berlinskega vprašanja, kakor tudi ne vprašanja združitve obeh Nemčij. Moskva se namreč neizrečno boji zdru-

žene Nemčije, izgubila pa bi tudi v primeru združenja obeh Nemčij prostor v Srednji Evropi, na katerem lahko vsak trenutek povzroča politične incidente in tako ohranja ves evropski prostor v napetosti v svoj prid.

„Pogajanja so težka, v gotovih točkah silno težka,“ je izjavil tiskovni referent nemške delegacije v Moskvi.

V Zahodni Nemčiji opozicijska krščansko-demokratska stranka z največjim zanimanjem zasleduje potek razgovorov v Moskvi in pričakuje, da se bo Scheel vrnil iz ZSSR praktično praznih rok. Po vsej Zahodni Nemčiji stranka močno propagira proti slehernemu popuščanju Moskvi, ker da čas že zdavnaj več ne dela za sovjete, temveč proti njim, vsaj na evropskem prostoru. V kakršnih koli stikih z Mo-

Nuevas leyes represivas contra los obreros rusos

La crisis económica soviética reviste un carácter tan general y de tan magna gravedad, que el partido Comunista de la URSS, está sometiendo a severo análisis cada uno de los momentos de la producción. Uno de los males más severos es el aumento generalizado de las pérdidas en todas las empresas causando por la baja de la productividad del hombre-hora, por cantidad de rublos invertidos, por funcionamiento de maquinaria.

La productividad industrial del trabajador ruso siempre fue muchísimo más baja que la de su colega norteamericano, más baja que la del francés y la del japonés. Pero, ahora resulta que la norma tradicional ha descendido por debajo de los niveles habituales.

El Soviet Supremo ha recibido un proyecto de nuevo Código, que contiene un cúmulo de nuevas figuras delictivas en el trabajo, lo que comporta nuevas medidas represivas contra los trabajadores.

Afirmar que el nuevo Código está basado en el que elaboró Lenin allá en 1920, o sea hace nada menos que medio siglo.

Después se establecen las figuras delictivas como “falta de responsabilidad”, “rejuicios ocasionados a la industria”, “daños causados a la economía nacional”, “actos de los que se derivan males para la sociedad”.

La vaguedad de las figuras delictivas, la magnitud que se les atribuye como delitos sociales, otorga a los administradores poderes de acusadores, testigos, jueces y ejecutores de las sentencias. Sentencias que pueden trasladar fulminantemente a un obrero del patio de la fábrica al otro lado del alambrado de puás de un campo de concentración.

En esta forma se pretende afrontar la crisis económica por medio del sadismo y del pavor.

Nove kazni za ruske delavce

Sovjetska ekonomska kriza je postala tako splošna in velika, da je partija začela analizirati vsak postopek v produkciji. Eden najtežjih problemov je splošno večanje izgube v vseh tovarnah zaradi zmanjšanja storilnosti delavca glede na investicije in stroje.

Res je, da je bila storilnost delavcev v Rusiji vedno nizka, nižja od severnoameriškega, pa tudi francoskega ali japonskega delavca. Toda sedaj se je znižala še pod običajno normo.

Zato je Vrhovni Sovjet sprejel nov projekt kazenskega zakonika, ki vsebuje nove označbe delavskih prestopkov, kar pomeni novo preganjanje delavcev.

Pravijo, da je ta zakonik osnovan na Leninovem iz leta 1920, to je pred pol stoletja. V njem se podrobno definirajo novi prestopki kot so „pomanjkljive odgovornosti“, „škoda, povzročena industriji“, „škodovanje državne ekonomije“, „dejanja, iz katerih izvira škoda za družbo“ itd.

Ohlapnost teh definicij in teža, ki je tem prestopkom dana, podeljuje upravnikom pravico tožnika, priče, sodnika in izvršilca sodbe. Sodbe, ki lahko v hipu prestavi delavca z dvorišča tovarne za bodečo žico koncentracijskega taborišča.

Na ta način se poskuša ustaviti ekonomsko krizo s pomočjo sadizma in strahovanja.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

OBLAKI SO RUDEČI

Ni se še dobro polegel nemir, ki je nastal ob napadu gverilcev na cordobsko naselbino La Calera, in poznejšega odkritja trupla ubitega generala Aramburija, ko je že novo presenečenje, v obliki nove zasedbe (to pot kraja Garín, par desetih kilometrov od prestolnice Buenos Aires) neprijetno sunilo varnostne organe in tudi javno mnenje.

Bilo je v četrtek 30. julija popoldne (14.30), ko je večja skupina neznanih storilcev (moških in žensk) z nedosegljivo spretnostjo zasedla malo naselbino. Nastopali so v popolni koordinaciji, poznali kraj in navade prebivalstva do potankosti, imeli moderno orožje, bili stalno povezani med seboj po radijski zvezi. Najprej so zavzeli policijsko postajo (moški in ženska sta se predstavila v belih haljah kot zdravnik in bolničarka) izpraznili banko, prekinili telefonske zveze, kontrolirali pošto (zaradi telegrafa) železniško postajo in onemogočili radijski oddajnik nekemu amaterju (tudi to podrobno so poznali).

Ob napadu na banko so brez predhodnega ubili službojočega policista, ker se ni pokoril ukazom. Kraj se je zavedel stanja šele po tem streljanju in po naslednjem, ko so napadalcu streljali na policijski avto, ki je slučajno prišel mimo. Ko so skoraj tri četrt ure gospodarili kakor se jim je zdelo, so ubežali neznanu kam. Nihče jim ni mogel slediti.

Je nekaj sličnosti med tem dogodkom in napadom na Calero. Obakrat so uporabili ugrabljene avtomobile. A to pot so bili še bolj predrzni. Kradli so jih oblečeni v policijske uniforme. Tudi ob napadu naselja je del prevratnikov nosil uniforme.

Izvedba je bila brezhibna. Poznanje terena gotovo odlično. Najbolj pa preseneča naravnost blazna predrznost,

skvo je treba vedno jemati v pošev druge številne sovjetske probleme, predvsem s Kitajsko, poudarjajo zahodnonemški krščanski demokrati.

kajti v določenih okoliščinah, ki sedaj vladajo v državi, zapadejo vsi udeleženci pod zakon, ki njihovo dejanje kaznuje s smrtjo. Kdo so ti, ki si tako brezvestno igrajo z življenjem? V Garínu so pustili napis „FAR“ Fuerzas Armadas Revolucionarias (Revolucionarne oborožene sile). To ne pove veliko. Lahko so skrajni peronisti. Lahko desničarji Tacuare. A v ozadju neka diši po barvi, ki ima precej opraviti s komunizmom. Kajti le komunizem lahko v današnjem stanju dobiva iz teh akcij dobiček.

Varnostni organi, kljub napornemu delu, zaenkrat še niso prišli na jasnejšo sled teh, ki jih neka argentinska revija naravnost imenuje „partizani“.

Pada zastor?

Nov element se je pridružil javnemu razburjenju. Bližal naj bi se trenutek, ko se bo odkrilo ozadje dogodka, v katerem je pred malo več kot letom dni, izgubil življenje metalurški vodja Augusto Vandor.

Dva izmed revolucionarjev z napadom na Calero so očividci tistega dogodka pred letom (Vandorjeve smrti) prepoznali kot dejanska udeleženca. Sta to cordobski zdravnik Guso Conte Grand (kateremu so po calerskih dogodkih prišli čisto slučajno na sled) in José Raul Fierro. Dokončno sicer še ni ugotovljeno, a šest prič, vsi metalurški gremialisti, vztraja na prepoznavanju.

Ko se tako po eni strani stvar zapleta, se po drugi odvija. Vlada je ob tem sklenila, da ustanovi poseben varnostni sistem. Podrobnosti so še tajnost. Novi sistem naj bi imel nalogo, da prepreči slične napade kot Calera in Garín, ali pa da v njih primeru takoj ukrene potrebno, da storilce polovi.

Francija 4 dni preizkuša vrsto atomskih razstreliv na svojem tihomorskem koralnem otočju Fangataufa. Kakor prejšnja leta, je tudi tokrat proti francoskim atomskim poskusom na Pacifiku protestiral Peru, češ, da visoki zračni tokovi donesajo prav nad Peru radioaktivni prah čez ocean.

HITRA RAZVOJNA POT

ŠE O SREDNJEROČNEM PLANU

Republiški zavod za gospodarsko planiranje je v glavnem že dokončal razvojni načrt za prihodnje petletje 70—75. Kot smo že ob priliki poročali, bodo v tem obdobju skušali izvesti širok gospodarski razmah, ki bo v principu temeljil na bazah sedanje gospodarske reforme.

Bazo za izvršene študije je predstavljal razvoj v obdobju 1966—1970. Načrti, ki so bili v veljavi za to dobo, se sicer niso popolnoma iztekli. Napovedana rast družbenega proizvoda ni narasla za 8,5%, temveč le za 7,4%. A za bodoče sklepajo, da načrti temeljijo na bolj realni podlagi in se jim zato ni treba bati novih polomov.

Vendar je načrt zelo ambiciozen. Računa namreč na podlagi opravljenih raziskav, da bo stopnja rasti v obdobju do leta 1975 dosegla letno povprečje 7% realnega družbenega proizvoda. Po tej projekciji, ki upošteva smeri v sedanji gospodarski strukturi, bi se družbeni proizvod celotnega gospodarstva Slovenije do leta 1975 povečal v primerjavi z letošnjim letom za celih 40%.

Tedaj bi dosegli ob sedanjih cenah okoli 17.000 din družbenega proizvoda na prebivalca, kar predstavlja 1600 dolarjev. Slovenija naj bi potemtakem dosegla stopnjo gospodarske razvitosti, ki jo imajo nekatere sosednje srednje razvite industrijske dežele.

Gornje ugotovitve, ki jih vsebuje na-

črt za razvoj, pa dokazujejo, da kljub nasprotnemu propagandnemu ugotavljanju, Slovenija danes spada med nerazvite dežele, in bo šele čez pet let, če bo šlo vse po sreči, prišla med srednje razvite dežele. To, če bo takrat merilo še isto.

V načrtu pa se poudarja, da je razvoj v veliki meri odvisen od izvedbanosti strokovnih kadrov in raziskovalne dejavnosti. Prav na tej točki pa Slovenija bolega. Ne, ker ne bi imela sposobnih ljudi v strokovnih kadrih ali za raziskovalne posle. Dejstvo je (ki se doma in zunaj stalno poudarja), da prav najposobnejši člani teh kadrov, zaradi domačega nerazumevanja in zavozene ekonomsko-socialne politike vedno bolj pogosto emigrirajo v sosednje države. Število visoko kvalificiranih delavcev, ki bi bili potrebni za izvedbo srednjeročnega načrta je tolikšno, da bi se njih migracija morala ustaviti, oz. obrniti nazaj v prid Slovenije. To pa trenutno ne spada v politiko domačega režima.

Tako, medtem ko se po eni strani pripravljajo načrti, se po drugi strani onemogoča njih izvedba. Ko bo načrt do potankosti izdelan začel stopati v veljavo, bo njegova izvršitev predstavljal nove glavobole prav zaradi pomanjkanja odgovarjajoče skupne politike na vseh poljih, tako gospodarskem, socialnem in celo vzgojnem. Enotnost ukrepov je v tem bistvene važnosti.

Slovenske ceste vedno slabše

Federacija zadržuje denar

Pred kratkim so predstavniki poslovnega združenja cestnih podjetij v Sloveniji sklicali tiskovno konferenco, da so novinarje seznanili s perečimi vprašanji cestnega gospodarstva slovenske republike, zlasti še s finančnim problemom cest.

V zvezi s financami so zlasti opozorili, da denar, ki ga v Sloveniji dobivajo za tekoče in investicijsko vzdrževanje cest, komaj še krije podražitev, ki nastajajo zaradi inflacije. Denar torej ne zadošča več niti za modernizacijo cestnega omrežja, ki bi bila nujna spričo naraščajočega prometa.

Dejstvo je, da bi morali v Sloveniji v prihodnosti modernizirati približno 4000 kilometrov cest, zlasti makadamskih. To bi predstavljalo za cestna podjetja problem, kje dobiti potrebne milijarde dinarjev. Kajti zdaj dobijo podjetja za redno investicijsko vzdrževanje ter zimsko službo le okrog 120 milijonov.

Predstavniki združenja so tudi ugotovili, da ljudi bolj kot gostota prometa motijo zlasti slabo vzdrževane ceste z

večjimi ali manjšimi udarnimi jamami (po argentinsko baches), ki jih spričo skromnih sredstev tudi na asfaltnih cestah ne manjka.

Kar se tiče financ je bilo ugotovljeno, da se v Sloveniji vlaga v cestno omrežje 1,5% narodnega dohodka, medtem ko je v drugih državah višina te investicije nad 3% narodnega dohodka.

Zlasti pa je bilo na tej tiskovni konferenci poudarjeno, da federacija nima nobenega moralnega opravičila, da si še zadržuje pretežni del „cestnega denarja“, saj je prenesla skrb za vzdrževanje in razvoj cestnega omrežja na posamezne republike.

Spričo slabih cest in pomanjkanja denarja so predstavniki poslovnega združenja cestnih podjetij predlagali kot delno rešitev nujno podražitev nafte (del podražitev bi šel direktno za ceste) ter tudi zvišanje taks za vozila. A glede na nujne potrebe modernizacije bo tudi to še premalo. Domače cestno gospodarstvo, ki ga duši še federacijska grabljivost, stoji pred težkim problemom, katerega rešitev še ni popolnoma jasna.

„Družina“ zopet kamen spotike

Partijske skrbi prodor verskih glasil

Komisija za komunikacijska sredstva Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije je v nedavni seji ugotovila, da je prodor verskega tiska na slovenskem trgu vedno večji. Zanimiva je bila ugotovitev, da je „Družina“ in „Ognjišče“ lahko najti v vsakem kiosku, medtem ko se isto ne dogaja s „Kommunistom“. Kje je vzrok?

V debati so prišli do zaključka, da medtem ko dnevni tisk daje trgovcem za prodajanje 15% komisije, daje Ognjišče kar 35 odstotkov.

A kar je člani komisije najbolj motilo je to, da pisci člankov v verskem tisku povsod „spretno vnesejo propagando za svojo stvar“, medtem ko „naši časopisi ne kažejo jasne usmeritve“.

Ugotovili so, da „ni mogoče od sodišča zahtevati, naj prepove prodajo verskih glasil“ kot sta Družina in Ognjišče, niti „ni mogoče ukazati verski komisiji, naj prepriča škofa, da teh časopisov ne bi več pustil dajati na prodaj v kioskih“. Da pa lahko „trgovska podjetja prodajo odklonijo“.

(Gornji zaključki dajejo dosti snovi za razmišljanje o položaju Cerkve doma.)

„Metliška črnina je metliška“

Zagrebski „Vjesnik“ se je spravl sedaj na metliško vino. Napisal je, da v Metliki sploh ni sledov za vinogradi, temveč da Metliško črnino dela kmetijska zadruga iz grozdja, ki ga kupuje v Ozlju. Ozljani bi lahko prodali svoj pridelek kleti v Vivodini, a ga rajši prodajo v slovensko Metliko. Klet iz Vivodine pa kupuje cenejše grozdje v Srbiji in v okolici Našice ter to vino prodaja kot pristno pokupsko specialiteto. Tako Vjesnik.

Predstavniki metliške Kmetijske zadruge, ki dela Metliško črnino, pa so seveda takoj reagirali na pisanje Vjesnika. Zadruga bo zahtevala od zagrebškega Vjesnika zadoščenje, ker ji tako pisanje povzroča veliko škodo. V pojasnilu je Kmetijska zadruga sporočila, da je leta 1969 kupila od Ozaljev le neznan količino grozdja — 2,5 vagona —; ozaljski in metliški vinogradi se skoraj stikajo, ker obe občini mejita med seboj. Metliška zadruga proizvaja pristno črnino iz metliškega grozdja. Zadruga sama ima 50 hektarjev lastnih vinogradov, približno 150 hektarjev pa je rivičnih vinogradov. Zato je tudi količina metliške produkcije omejena in vino pride že konec avgusta. Prostora v metliški vinski kleti je več in bi si lahko dovolili „uvoženo metliško črnino“, toča zadruga ne misli uvajati take politike. Kupci pridejo sami po vino v Metliko in nikdar ne tarnajo nad kvaliteto, pač pa nad ceno.

„Stalno se moramo očiščevati od sodobnih intelektualnih zmot in moralnih zablod. Živimo kakor v zastrujenem ozračju. Sodobne zmote so nam otople morale čutenje. Vedno bolj živimo po pogansko. Vsak dan zgublamo na krščanski tradiciji. Če ne bomo kontrolirali samega sebe, se ustavljali zmotam in se jih očiščevali, bo šlo s krščanskim življenjem v nas vedno hitreje nazaj. Notranji ogenj bo ugašal. Naše katoličanstvo bo ostalo le zunanja firma brez notranje vsebine. Potem pa bomo nemara še firmo odložili.“

Dr. Alojzij Odar, Večnost in čas, str. 182

Slovenski novomašniki v letošnjem letu

51 novih duhovnikov bilo posvečenih

Tudi letos je slovenska Cerkev postala v veliki meri bogatejša na božjih služabnikih. Nov rod, ki je izšel iz semenišča, in je konec junija ter v začetku julija prejel posvečenje, predstavljajo nov dotok mladih moči, saj večina novomašnikov šteje med 24. in 26. letom.

Posvečenja so bila v posameznih škofijah zadnje dni v juniju in sicer v ljubljanski stolnici, mariborski stolnici ter v marinem svetišču na Sveti Gori pri Gorici (škofija Koper). Nove maše pa so bile potem v domačih vaseh novomašnikov od petega julija pa do preteklega 2. avgusta. Povsod so bile velike slavnosti, prave ljudske manifestacije, ki so ponovno dokazale, kako verno slovensko ljudstvo ljubi in spoštuje svoje duhovnike.

Če pregledamo sedaj število novomašnikov (kot smo že napisali, jih je bilo skupaj 51) in njih razdelitev po škofijah, vidimo, da jih je največ iz ljubljanske škofije. Res je novomašnikov ljubljanske škofije kar 22, in sicer so ti: Florijan Božnar (Črni Vrh nad Polh. Gradcem); Jože Bratkovič (Šentjernej); Marko Burger (Šmihel pri Novem Mestu); Jože Dolšina (Zagorje ob Savi); Jože Drole (Šmartno v Tuhinju); Edvard Eberl (Ljubno na Gor.); Martin Erklavec (Ljubljana - Rudnik); Matija Ham (Ljubljana - Sv. Peter); Peter Hočvar (Žužemberk); Tina Kočvar (Šuhor); Jože Komljanec (Šmarjeta); Vinko Malovrh (Kranj); Tomaž Nagode (Ljubljana - Trnovo); Jože Pacek (Podbočje ob Krki); Nikolaj Pavlič (Vranja Peč); Jože Prijatelj (Šentvid pri Stični); Janez Slabe (Rovte); Franc Škulj (Sv. Križ ob Krki); Ciril Tome (Ljubljana-Trnovo); Jože Tomšič (Brezovica pri Ljubljani); Alojz Uran (Šmartno pod Šmarno goro); in Stane Zidar (Ribnica).

Iz mariborske škofije je bilo to pot trinaest novomašnikov. Ti so: Štefan Antolj (Odranci); Rudi Čebule (Prevalje); Friderik Gumilar (Sveti Jurij v Pre'murju); Ciril Kocbek (Gornja Radčena); Jože Kolmanko (Petroča); Polde Kvasnik (Prevalje); Anton Majc

(Kuzma); Niko Marovt (Šmartno v Rožni dolini); Martin Tajnik (Šoštanj); Jože Turinek (Šoštanj); Jože Vizjak (Svetin'e); in Mirko Zemljč (Sv. Lenart v Slov. Goricah).

Koprski novomašniki so bili to pot trije: Ivan Albreht (Zavratac); Anton Ličan (Podgrađe) in Ivan Pojavnik (Šempeter).

Poleg teh sta bila posvečena tudi še Jože Božnar in Franc Kosem, oba iz Clevelanda, USA.

Poleg teh moramo omeniti še redovne duhovnike. Teh je bilo skupno letos 11. Po redovih pa so razdeljeni takole: 4 salezijanci (Franc Imperl iz Razbor, Alojz Krotec iz Preloka ob Kolpi, Metod Lampe iz Cerknice, ter Alojzij Snol iz Ljubljane - Rakovnik); trije so bili frančiškani (Janko Bohak, Studence; Zorko Jerman, Ljubljana - Vič, ter Vitomir Živkovič, Tolisa). Bila sta tudi dva lazarista (Stanko Domaniko, Jurij ob ščavnici ter Anton Lavrič, Loški potok, star 38 let). Posvečena sta bila tudi še en jezuit (Jože Roblek, Sv. Križ) in en cistercijan (Janez Novak, Višnja gora).

Kot je že staro pravilo, prihaja večina novomašnikov iz številnih družin, vendar je ymes tudi edinec. Največ otrok v družini je 14, povprečje vseh otrok v vseh družinah pa je 5,2.

Kar se tiče stanu, tudi letos ni bilo prelomljeno staro slovensko pravilo. Največ novomašnikov izhaja iz kmečkih družin in sicer kar 37. Iz delavskih družin je 6 novomašnikov, iz uradniških in obrtniških pa 2.

Zadnja nova maša v domačih župnijah je bila (povprečno) pred 22 leti. V treh župnijah ne pomnijo, kdaj je bila zadnja nova maša. Ena župnija pa je prvič doživela to čast.

Dodajmo še, da je šest novomašnikov pred vpisom na teološko fakulteto bilo že v drugem poklicu, oz. na drugi visoki šoli.

Ko se veselimo novih delavcev v slovenskem Gospodovem vinogradu, pa upamo, da bo njih število in svetost in leta v leto naraščala. Pa tudi, da bi mogli svoj poklic bolj mirno in svobodno izvrševati, kot ga lahko danes.

Turizem v Sloveniji

Kakšen je obisk v številkah

Turizem predstavlja danes enega važnih virov dohodkov za Slovenijo. Njene nrravne lepote so privlačne ne le za Slovence same, temveč zlasti še za tuje, ki od prelepih gor pa do sinje obale uživajo naravni kras.

Kakšno pa je turistično delovanje posameznih krajev v številkah? Če razdelimo Slovenijo na tri velike dele: Kranjsko, Štajersko in Primorsko, je položaj sledeč:

Štajerska ima 27 krajev, ki se ukvarjajo z gostinstvom, enako je število na Kranjskem, medtem ko je na Primorskem le 17 važnejših središč. Kar se pa gostov tiče, jih je preračunano letno na Kranjskem 621.230; na Štajerskem 256.028; na Primorsko pa odpade 417.467, kar predstavlja sorazmerno 48, 50 in 32%.

Kar zadeva posameznih krajev odnrad, na štajerskem 44,5% celotnega obiska na Maribor in Pohorje; 16% na Dobro, Celje, Laško in Rimske toplice; 15% jih pride v Ptuj, Slovensko Bistrico, Slovenske Konjice in Rogaško Slatino; ostalo pa odpade na Mursko Soboto, Logarsko doljino, Slovenj Gradec, Zasavje in ostale kraje.

Na Primorskem se največ gostov pomudi ob obali: 58% jih pride v Ankaran, Koper, Piran in Portorož; 19% jih sprejme Postojna; 12% jih odpade na Sočo in Trento, ostalo pa na Vipavo, Sežano, Ajdovščino ter Idrijo.

Na Kranjskem pa si goste delijo takole: 49% se jih pomudi v osrednjih

metjih kot Ljubljana, Kranj, Domžale, škofja Loka; 35% jih pride v gorenjski kot, 10% odide na Dolenjsko, 4% pa v Karavanke in Kamniške planine. Take goverijo ščevilke.

Za prihodnja leta ima Slovenija v načrtu svojo „turistično industrijo“ zelo razviti. Računajo, da bo v turističnih delih tedaj zaposlenih pol milijona oseb.

Kruha je spet zmanjkalo

Trgovci v Trstu in Občinah so bili 4. julija nekoliko presenečeni, ker so nekateri ljubljanci kupovali kruh in moco, ker sicer ni v navadi. Toda razlogi so bili čisto preprosti, poznal in razumel jih je vsaldo, ki se je kakorkoli ubrzel v Ljubljani v petek 3. julija z iskanjem mesa, kruha in še nekaterih življenjskih potrebščin. V soboto in nedeljo pa so bile trgovine in pekarije zaprte zaradi praznika.

Ljubljanske trgovine in pekarije so spet, kakor doslej že velikokrat, pripravile prebivalcem bele metropole „prijetno“ praznično razpoloženje: tisti, ki so sredi popoldneva, posebno pa proti večeru, začeli nakupovati, so tekali od trgovine do trgovine in povsod dobili enak odgovor: kruha ni več, mesa ni več! Tu pa tam so bile prodajalke, ki so komaj čakale, da se nanoren dan izteče, že nekoliko izven svojih moči in niso varčevale z osornostjo: „Pa bi si prej kupili!“ ali „Prej bi prišli, kaj moremo zato, če je zmanjkalo.“

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kralj

Skrb za bodočnost

Ni dvoma, da starši svojim otrokom želijo v življenju največje dobro. Vendar tudi ljubezen staršev je lahko različna, čeprav ima dober namen, včasih pogreši. Modra je ona, ki vidi v otroku notranjega človeka, ki naj bi bil koristen član v človeški družbi. Zgrešena ona, ki se kaže v preveliki prizanesljivosti, slepoti, ki hoče nuditi otroku čimveč veselja, udobnosti, ki mu skuša prihraniti vsako neveščost in zgladiti pot preko vseh zaprek.

Posebno nevarne so matere, ki vidijo v svojem otroku posebno bitje, katerega ima dolžnost ne prestopiti varovati. Poleg velikega, včasih prevelikega udobja, v katerem otrok živi, bi rede videle, da bi tudi v šoli in družbi prednjačil. Če uspeha ni, se jezijo na šolo, na družbo in so globoko užaljene. Otroci ni slep. Opazuje in tudi sam se počuti žrtev hudih krivic. Takih mater je vedno več. To so one, ki cenijo bogastvo, prazne in minljive dobrote, ki poznajo vse zadnje propagande, a ne pomislijo na globok pomen vsakega človeškega bitja.

V današnje družine brezobzirno prodira tuj duh. Današnja občila, posebno TV, spreminjajo okus in značaj ljudi. Temu podležejo posebno otroci, posebno tam, kjer starši niso pazljivi in skrbni. Novim sredstvom se človek težko upira, vendar eno lahko ohranimo:

oblast in razsodnost nad njimi. Podčrtati mejo med dobrimi in slabimi vplivi, vzeti koristno, prepovedati nevarno za otrokov razvoj. In — bodimo si na jasnem — tudi odraslemu človeku lahko škodijo TV oddaje, saj so zlo in zmote včasih zavite v vzvišene besede. Od nas zavis, da izbiramo dobro in zavrzemo in obsodimo slabo.

Resna gospa je tožila: „Kaj naj vendar mladina gleda in posluša? Pred leti so obljubovali, da bodo oddaje pod kontrolo za vzgojo in kulturo. Mislim, da so na to kar pozabili.“

Še hušje je vzrojil njen mož: „Med resno oddajo te prisilijo, da gledaš propagando, pri kateri je še meni nerodno; kako pa mora biti mojemu sinu?“

Seveda še hušje je tam, kjer stvari bodisi v tisku ali TV sprejemajo brez komentarja. Ni obsodbe slabega, ki bi vsaj otroke opozorila na nevarne vplive.

Dobe rasti niso strogo ločene po letih. Otrok drugače posluša in gleda, kakor odrasli, tudi če ne razume, mo ostanejo močni vtisi v podzavesti, ki se lahko pozneje zbudijo. To moramo vedeti, ko otrokovo okolje izbiramo.

In prav danes, ko se vse odprto govori, ko pravijo o prejšnji vzgoji kakor o najhujšem tiranstvu, je nevarno, da zaidejo starši v velike zmote.

Čitam v listu, ki prihaja iz domovine: „Mnogo staršev misli, da bodo

otroke osrečili s tem, če jim pustijo svobodo na področju spolnosti. Nikakor ne mislimo, da so starši pokvarjeni. Prepričani so, da spolnost spada k življenju, in da je nekaj pozitivnega...“ „Življenje jih navadno s trdo roko pouči, da so napak ravnali.“

Otroci takih lahkomišelnih staršev, ki navadno nimajo vere, največkrat nesrečno končajo. To je navadno največji vzrok, da mladina, ki je šla na pot teh užikov, nesrečno konča, dostikrat s samomorem.

Pisce pravi: „Glavna sestavina tega nemogočega in nečloveškega sveta, ki mlade ljudi tira v samomor in prej v navličnost in gnus nad življenjem, je spolnost.“

Zapreči se v dom, je nemogoče, saj so otroci vsaj polovico dneva zunaj njege, a vendar ni nemogoče v domu ustvariti ozračje prijetnega sožitja med starši in otroki in gojiti medsebojno zaupanje. Tuka, da, je na mestu dialog. Dati vsakemu otroku možnost, da svoje mnenje pove, da vpraša, česar ne razume, brez strahu. Tako mu pomagamo do jasnosti in lahko tudi od nje ga več zahtevamo. Starši naj od svojih otrok veliko zahtevajo. Čim višji je cilj, tem več truda je treba, čim več truda, tem več zadoščenja. To so velike in važne resnice v vzgoji.

Mlad človek mora vedeti, da sama nadarjenost ne bo opravila vsega v življenju. Le osebni trud, le tihe žrtve, premagovanja in največkrat trpljenje izoblikuje človeka v koristnega moža ali ženo.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Mladi slovenski povzornik Branko Slokar je bil lani sprejet na pariški Državni višji konservatorij in je že po enem letu odlično končal študije. Na posebno priporočilo svojega profesorja je mogel na zaključno delovanje te šole. Izmed 31 pozivnikov, ki so igrali vsi dve isti skladbi, je Branimir Slokar prejel po soglasni sodbi žirije prvo mesto. Izgleda pa, da se bo Slokar vrnil v Pariz, ker mu v Ljubljani ne morejo zagotoviti — stanovanja.

MAKOLE pri Slovenski Bistrici — V tem kraju so slovesno odprli nove šolske prostore. Šoli so prizidali šest novih učilnic, tako da bo v jeseni že mogla sprejeti nad 400 učencev iz tega dela bistriške občine.

LJUBLJANA — Ljubljanska banka bo skupaj z Geološkim zavodom in idrijskim rudnikom živega srebra financirala raziskavo in eksploatacijo uranovega rudnika na Žirovskem vrhu. Ljubljanska banka je v ta namen dala 180.000 dolarjev in 250.000 din. Idrijski rudnik in Geološki zavod sta predlagala izdelavo študije o tehnični in ekonomski izvedljivosti rudnika urana; pripravila jo bo projektantska organizacija Western Knapp Engineering. To delo bo trajalo osem mesecev, obsegalo bo kontrolo vzorcev, poskusno predelavo v koncentrat, tehnologijo bogatenja rude ter odpiralna pripravljiva dela.

MARIBOR — Prebivalci štajerske se sprašujejo, kdaj bodo elektrificirali prago Zidani most—Maribor—Št. Ilj. Predračuni so bili narejeni že pred tremi leti, toda od tedaj ni bilo dosti storjenega. Železnica je namenila financirati 40% stroškov, Ljubljanska banka naj bi dala 40%, ostalo pa naj bi prispevala republika. Proga je precej v slabem stanju, saj je na odseku od Grobelnega do Maribora sedaj potovalna hitrost od 20 do 50 km na uro. Ob otvoritvi te proge pa je bila hitrost kar — 80 km. Železnica se je lotila dela in je z elektrifikacijo prišla do Rimskih Toplic. Banke so lani rezervirale svoj delež, a republiški sklad ni prispeval nič. Trenutno se izgovarjajo na srednjeročni plan.

LJUBLJANA — Veliko razburjenje je povzročilo pisanje v mariborskem Večeru o uživalcih mamil. Po podatkih v Večeru je v Ljubljani nad 200 mladih uživalcev mamil, v Mariboru in v Celju pa po 50. Pisec je baje navedel številke po virih uprave javne varnosti. Toda vsaj celjski organi so bili presenečeni; izjavili so, da takih podatkov niso dali. Pravi, da so slišali o tem, toda pri preverjanju so ugotovili, da so si mladi Celjani izmišljali take govorice. Kadili pa so nekateri cigarete s cimetom in mentolom in potem govorili o mamilih.

KOPER — Poletje je hitro prišlo na slovensko obalo in z njim tudi prvi turisti. Vendar jih je manj, kot so pričakovali, kljub novim ugodni turistični sezoni. Manj turistov je pred-

vsem iz Nemčije, ker so šole v Nemčiji zaradi gripe pozimi sedaj nekoliko podaljšale šolsko leto. Upajo, da bodo v kratkem zasedeni vsi prostori ob slovenski obali.

LJUBLJANA — Perutninska proizvodnja postaja v Jugoslaviji čedalje pomembnejša. Leta 1962 je znašala 62.000 ton, lani pa se je povečala na 120.000 ton. Za to povečavo imajo največ zaslug celike perutninske farme kombinatov Pivka, Perutnina Ptuj ter Emona Ljubljana. Perutninski kombinat Pivka je začel s kooperacijo, sedaj vzreja piščance za ta kombinat 370 kooperativ, ki bodo poslali na trg pet milijonov piščancev.

DUTOVLJE — V tem središču pridelovalcev terana so priredili 28. junija praznik te žlahtne kapljice in kraškega pršuta. Na razstavi so podelili tri prve in tri druge nagrade za najuspešnejše pridelovalce.

LJUBLJANA — Precešen strah je povzročil dokaj močan potres v Metliki 11. julija. Ljubljanski seizmografi so zabeležili razmeroma močan potres, ki je trajal 42 sekund z epicentrom kakih 90 km v jugovzhodni smeri. Potres so čutili na območju med Kolpo in Gornjanci, vendar škode k sreči ni povzročil.

VERZEJ — Veržejski gasilci so praznovali 12. julija 115-letnico domače požarne brambe in 90-letnico Gasilskega društva. Praznovanju so se pridružili gasilci iz vsega Pomurja, ki so tekmovali v vseh gasilskih veščinah. Na praznovanje so prišli tudi gasilci iz obmejnih avstrijskih krajev, ki so prileteli v polni opremi na čolnih do Verzeja.

UMRLI SO:

V Ljubljani: Franc Scheicher, Ivan Sušteršič, ravnatelj Poklicne šole kovinarske stroke na Viču; Marija Jurkovič roj. Erber; Ana Kern roj. Jenčič; Ana Medič roj. Prek (83); Ljudmila Skrbnišek (87), učiteljica; Ivanka Lokar roj. Košak; Urška Zupančič roj. Kačar; Gusti Kos roj. Kuder; Franc Ravnikar; Stane Zalar; Marija Jezerček roj. Anzelc; Žan Hrovat; dr. Antonija Klepec-Furlan; Franc Stanonik; Albin Mali (71); Marcela Levstik; Ana Rupnik roj. Majnik; Jože Lamnikar; Hinko Ceglar; Helena Vidmar roj. Nečemer; Mary Kerkoč; Jože Ramovš; Rudolf Pajk; ž. g. Miroslav Ferme, kaplan pri Sv. Jakobu; Antonija Grobler; Josipina Černak (89); Franc Penca; Janko Škerl.

Drago Lular, Celje; Marija Lukan roj. Nahtigal, Zdrža pri Kamniku; Miha Šturm, Železniki; Marija Gregorc, Radovljica; Leopold Teršek (70), Laško; Franc Golob, Most na Soči; Marica Intihar, Iška vas; Jožica Bogataj, Piran; Matija Jeršin, Srednja vas; Olga Klemen roj. Oblak, Laško; Vinko Pavlovič, Bukovžlak; Branislava Pirc, Kropa; Tončka Beršič roj. Torkar, škofja Loka; Ignac Lampe, Zg. Kašelj; Karel

V okviru prosvetnega večera Zedinjene Slovenije je v soboto 2. avgusta govoril univ. prof. dr. Milan Komar o temi: „Problemi naše emigracije“.

Uvodno je naznačil obširnost teme in potrebo omejitve samo na enega od premežnih problemov. — V individualni psihologiji zavzema problem neuroze važno mesto in eden izmed njenih važnih vzrokov je: hoteti biti, pa ne hoteti plačati. To se more prenesti tudi na socialno psihologijo in v našem primeru na slovensko emigracijo. Kot posamezen človek, tako tudi skupnost, izbira med različnimi smotri. Pri vsaki taki odločitvi za gotov smoter pa je nujno potrebna neka žrtev, namreč opustitev ostalih smotrov. Brez žrtve ni napredka in ni rasti. Če vse ostane samo pri ambiciji, hotenju, pa se nič ne stori za doseg zastavljenega cilja, se skupnosti polasti neka neuroza, ki je popolnoma neproduktivna in za vsako rast nadvse škodljiva.

1. To lahko nanese na vzgojo otrok. Da se v naši mladini vzbudijo in ohranijo vrednote slovenstva in krščanstva, so potrebne velike žrtve, zlasti

staršev. Brez odpovedi je vsako vzgojno delo zaman.

2. V skupnosti bi tudi imeli radi slogo, pa ne pomislimo, da sloga ni spontana, da so potrebne odpovedi, žrtve. Če samo površno prigovarjamo k miru, pa za pravo slogo nič ne žrtvuemo, je to farizejstvo.

3. Vsi želimo in zahtevamo, da je slovenska skupnost aktivno — politično življenje, da je kulturno plodna, a nismo pripravljeni za to doprinesiti nobene žrtve. Naši javni in kulturni delavci skoraj brez izjeme polagajo v svoje delo osebne, nesebične napore; skupnost to od njih zahteva, a jih ni sposobna pri tem podpreti.

4. Predavatelj je pri tem omenil potrebo podpiranja narodnega predstavnštva pa še nujno potrebo kulturnega mecenstva.

Predavatelja so nagradili z navdušenim ploskanjem ob polni zasedbi male dvorane.

V drugem delu prosvetnega večera pa je g. F. Holozan predvajal film o prslavah 25-letnice, kar so navzoči spremljali z velikim zanimanjem.

A. Z.

SLOVENCIV ARGENTINI

BUENOS AIRES

Zveza slovenskih mater in žena

V četrtek dne 30. julija je na mesečnem sestanku Zveze slov. mater in žena predaval g. Pavle Fajdiga o temi: „Žena in njeno mesto v družbi“.

Predavanje je zajelo pomen žene v zgodovinskem razvoju družbe, od primitivne dobe do danes. Pokazal je razvoj njenega mesta v družbi od začetka, ko je bila smatrana le kot orodje moža za ohranjanje človeške vrste in glavna delovna moč brez vsakih pravic, do današnjih dni, ko ji je volina pravica vrnila socialno in politično enakopravnost. Obstojta pa v kljub tej enakopravnosti biološka različenost, ki ji nalaga različne funkcije v družbi, katerim se

Metlika, Klanec; Drago Albreht, Vrhovci; Franc Švarc, Marjan Lunder, Kočevje; Viljem Čehovin, Jesenice; Janez Ravljen, Velenje; France Cerar (70), Radovljica; Ciril Es, Mozirje; Slavko Bokal, Trbovlje; Milan Kodek, Kranj; Mani Jereb, Podlipa; Jože Svovljšak, St. Loka; Simon Korošec, Novo Mesto; Franc Golob, Kranj; Darko Likar, Koper; Ana Tišler roj. Štok, vdova Planinšek, Litija; Janko Kolar (70), Postojna; Franciška Žmitek, Boh. Bistrica; Nikola Ignatjev, učitelj glasbe v pok., Cerklje na Gorenjskem; Helena Merhar, Novo mesto; Stanko Cvenkel, Ljubno na Goranjskem; Fani Gregorc, roj. Kastelic, Dol. Toplice; Marija Calcari roj. Štelcer (79), Ričeka; Jože Marinčič, Žužemberk; Franja Senda, Zgor. ob Savi; Mirko Sattler, Tolmin; Stanko Windšnurer, Kamnik; Veliko Sekirnik, Celje; dr. Albin Kodrič, Nova Gorica; Pavel Vodnik, šenčur pri Kranju.

In naš domači zrak

Zasledili smo poročilo, ki ve pove-dati, da je zrak tudi v številnih slovenskih mestih zelo zastarjen. Menijo, da je v vsej Jugoslaviji kar 44 mest z od dima zastarjenim ozračjem. Prednost ima Slovenija s 14 okrajnimi mesti, sledi Srbija (12), Bosna in Hercegovina (10), Hrvaška (4) ter Črna gora in Makedonija, vsaka po dve mesti. 50% dima izhaja iz kurilnic in je ponekod tako hudo, da imajo prebivalci noč in dan zaprta okna.

Strupen dim ima tudi na naravo uničevalno moč. V okolici Dora so na primer nepregledne površine pašnikov, vinogradov, sadovnjakov in gozdov dobesedno opustošena. Ta pokol narave so končno zaustavili s sodobnimi tehničnimi sredstvi.

Da se povrnemo k ljubemu zdravju. Strokovnjaki so ugotovili, da ima zastarjeno ozračje tudi veliko krivdo na širjenje pljučnega raka. Dim iz kurilnic in plini motornih vozil utegnejo biti tako škodljivi kot cigaretni dim.

Medtem ko tehnika išče sredstev za množično čiščenje zraka, in oblasti predpisujejo navodila za zmanjšanje „okajevanja“, se ob nedeljah in praznikih trume blelih meščanov podijo na deželo, da bi dobili vsaj kapljico svežega zraka.

Da, zrak je zaenkrat še zastoj, a tudi kvaliteta ni kaj več vredna.

Vsak teden ena

ZELJA

Simon Jenko

Sava znad pečine
goni bele pene,
pere stare stene
in hiti v doline.

Kakor moč neznan,
ki valove žene,
v daljo sili mene
želja neprestana.

Šel bi čez planjave,
šel bi čez višine,
da me žalost mine
in srca težave.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

3. avgusta 1950. — Št. 31

DRAGA ŠOLA

Hudo nevarno je počivati na lavorikah... Po končani drugi svetovni vojni so, predno je bila podpisana kaka mirovna pogodba, zmagovalci na vso moč hoteli demobilizirati... Praznovali so dneve zmage in se z vso vnemo vrgli na organiziranje mirnega življenja.

Vsi, razen enega: komunistične Rusije! Ta ni demobilizirala. Zanj ni nastopila doba miru, ampak le novo obdobje in nov način vojskovanja. Milijoni boljševiških vojakov stoje še danes pod orožjem, pripravljani, da na dano povelje vržejo puške na rame. Njena vojna industrija proizvaja tisoče tankov in letal, njeni znanstveniki iščejo nova orožja, vse do atomske bombe, katero skrivnost so izvojnili pri zapadnjakih. Poleg svoje lastne moči ima Rusija okoli sebe obroč vazalnih držav, katere so ji zapadnjaki v svoji navnoosti prepustili kot plačilo za vojno zavezništvo. Te države je Rusija s silo sprejela v vojne postojanke, ki morajo slepo slediti ukazom Moskve...

Za nas, ki komunizem poznamo, je ta reč razumljiva. Komunizem je revolucija, gibanje. Komunizem ne preneša miru. Svoje sile mora držati v stalni napetosti. Svoji položnikom ne sme dati prilike, da bi se ukvarjali z osebnimi problemi...

Internacionalni komunizem sega še dalj: v države in narode izven svojega območja. Vsak komunist, kjer koli na svetu je, je slepo orodje Moskve, pripravljen izdati na ukaz koristi in ugled lastnega naroda in se boriti proti njemu...

Komunizem je vedno isti, čeprav si vedno čaru in razmeram primerne različne krinke: je sovražnik vsega, kar je svobodnemu človeku sveto...

Po teh uvodnih besedah se je razvil dnevni program, deloma resnega deloma zabavnega značaja. Program je imel tudi ta namen, da pokaže, kako so včasih v domovini preživljali ljudje zimske poročneve in večere. Oris tega življenja doma nam je podala gđc. Gabriela Leber. Nato so sanmartinska dekleta zapela nekaj slovenskih pesmi. (Nad. na 4. str.)

Razgledi po svetu

ZDRAVJE

NAŠ VSAKANDJI ZRAK

Zadnje tedne je po vsem svetu nastal preplah. Ljudje, ki se dosedaj sploh niso zanimali za zrak, ki ga vdihavajo (saj je zastoj!) so naenkrat zaprepani. Vzrok temu je, da so razni zdravstveni organi in tudi nekatere vlade prišli do glasu in jasno povedali, da to, kar ubogi ljudje vdihavajo, že ni več zrak, temveč zmes raznih, navadno zelo škodljivih plinov, proizvodnja moderne civilizacije.

Problem je resnično resen. Praktično danes ni industrijskega mesta na svetu, katerega zrak ne bi bil bolj ali manj okužen s škodljivimi plini. Ti imajo v glavnem dva izvora: industrijski (dimniki velikih tovarnih bruha) dan in noč pline izgoravanja) ter avtomobilski. Eden ni boljši od drugega. To so vedeli znanstveniki že dolgo časa, a javnost ni bila na to pozorna.

Pravzaprav je pozornost vzbudila bolj vidna kakor vonljiva pojava (človek bolj verjame očem kot nosu). V New Yorku, pa tudi drugih ameriških, angleških in japonskih mestih se je pojavil zadnje tedne tako imenovani „smog“, zmes dima in megle, ki ga tlačijo k tlom topli zrak. Tako se je več mest spremenilo v drugi London.

Na izključno zdravstvenem področju pa se že delj časa delajo različni po-

izkusi, da se dočeti, kakšna sestava zraka je še zadovoljiva, in kakšna je škodljiva. Po splošnih zdravstvenih normah bi morali v številnih mestih na svetu zdravniki prepovedati dihati. A če ostanemo na resnem polju: v mnogih mestih že ljudje nosijo posebne plinske maske, ker je ozračje za mnoge nevzdržno.

Vsak po svoje

Čevoda je časopisje tudi ta pojav po svoje izkoristilo. Razne agencije so poročale o škodljivosti ozračja v posameznih mestih in tako smo lahko zasledili, da je vsak poročevalec pripisoval svojemu mestu najbolj „umazan zrak“. Lahko bi tu rekli, da je najslabše ozračje v industrijski četrti Hong Konga. Sledi mu Tokio in kmalu nato New York.

Problem je pereč tudi v Evropi. Nemčija skuša po svoje rešiti krizo s predpisi in ukrepi. Italija pa zaradi stalno menjajočih se vlad na zdravje svojega prebivalstva nima časa misliti.

V preventivnem delovanju so na čelu Združene države, kjer so že odkrili posebne naprave, ki odpravljajo žvepleni anhidrid, predno se pojavi iz tovarniškega dimnika. Tudi pri avtomobilskih plinih so v čiščenju zraka najbolj napredni.

NAŠE REVIEJE

Meddobje — XI, 1.

Kot 71. publikacija Slovenske kulturne akcije v Buenos Airesu, je izšla prva številka enajstega letnika revije Meddobje.

Naprej najdemo v njej španski uvod (obvezno po zakonu), ki ga je to pot, v duhu 25 letnice naše tragedije, spisal France Papež. Sledi novo odkriti ciklus Balantičevih sonetov pod naslovom Na Blaznih poteh. Vsebuje šest sonetov (Zamčnovani, Pesem starega berača, Obup, Vprašanja iz podzemlja, Teptana kri in Upanje). Pesniški del revije zaključujeta dve pesnitvi Vladimirja Kosa: Resničen sen ter Od pen do pen Neskončnega.

Proza je to pot predstavljena le v ozledku iz Bukvičevega romana „Za zvedami“. Odlomek nosi naslov Čez mejo.

Sledi študija: Religiozna problematika v luči sodobne psihologije. Obširno se je v to temo poglobil Alfonz Čuk.

V fotografski prilogi je podano zaglavje Slovenski arhitekti v svetu, v katerem je to pot predstavljen arhitekt Marjan Eiletz.

Rubrika Problemi vsebuje to pot peto temo. Dr. Mirko Gogala razpravlja o Cerku in problemih latinske Amerike. Kritike in Preseje se imenuje zaglavje, v katerem dr. Tine Debeljak ocenjuje tretjo izdajo Balantičevih pesmi, ki je izšla pri Mohorčevi v Celovcu. Poleg njega pa I. D. presoja delo Vinka Brumna „Srce v sredini“. O istem delu piše tudi Anton Kacin pod naslovom „Nekaj pripomb k Brumnovi knjigi o Kraku“.

V zaglavju Gradivo piše dr. Tine Debeljak o odkritju sonetnega cikla Franceta Balantiča, ki je objavljen na začetku.

Sledijo še Mnenja, v katerih Lev Detela piše o Problemu kulturnega ustvarjanja v našem času.

V Kroniki, ki snov revije zaključuje, pa je podan pregled kulturnih večerov SKA. Revijo je uredil Konzorcij (predsednik dr. Tine Debeljak, glavni urednik France Papež). Zunanja oprema je akad. kiparja Franceta Gorseta, diagramacija pa arh. Marjana Eiletza.

Mladinski športni dnevi

Preteklo soboto, 1. avgusta se je v Slomškovem domu v Ramos Mejía začel šahovski turnir v okviru letošnjih mladinskih športnih dni. Obširnejši komentar o tem turnirju bomo prinesli, ob njegovem zaključku. Danes podajamo le rezultate posameznih iger.

Odigrane so se sledeče tekme:

Ramos Mejía je premagala v prvi igri Morončane 3:0 (Ciril Vodnik 1 — Janez Mežnar 0; Jure Kržišnik 1 — Tone Mežnar 0; Janko Žakelj 1 — Ivan Gorišek 0).

Izid tekme Morón — Slovenska vas je bil 2:1 za Lanuščane in sicer Franci

Slovinci v Argentini

(Nad. s 3. str.)

Ob spremljavi kitare sta zapela nekaj pesmi Lado Petkovšek in Andrej Marolt in žela veliko pohvalo. Janez Zorec je nato prebral pismo Janeza Nemaniča prijatelju v domovino. Pismo, polno zdravega humorja, je vzbudilo veliko smeha. Nato se je predstavil zbor mladih fantov, ki je pod vodstvom Slavka Rupnika krepko zapel nekaj slovenskih narodnih pesmi in žel zato zasluženo pohvalo. Izredno posrečen je bil prizor iz Jurčičevega Desetega brata; pripovedovanje Krjavlja, kako je hudiča presekal, Vlogo Krjavlja je odlično odigral Slavko Rupnik, vaškega harmonikarja pa Ivan Jerman. — Sledil je nastop čarovnika (Janez Zorec), ki je s pomočjo svojih pomočnikov (Joško Skale in Marjan Oberzan) pokazal nekaj zelo posrečenih čarovnij. Za sklep je spregovoril predsednik Franc Zorko o aktualnih vprašanjih Doma (preureditev prostora, pobiranje mesečnih prispevkov, program nadaljnjih prireditev in dr.). Omeniti moramo tudi sodelovanje g. Izidorja Boršnerja, ki je razveseljeval pojake med odmorji z igranjem na harmoniko. — Bil je to resnično zelo lep zimski družinski popoldan.

Za dobro voljo

Otrok priteče ves upehan k avtomobilistu, ki pravkar ustavlja avto ob pločniku.

„Baž, gospod, brži!“ mu vpije. „Dajte mi malo bencina! Naša šola gor!“

Mladi prijateljci se pogovarjata. „A kako bi ti mogla vse svoje življenje živeti s sedemdeset let stari moškim?“

„Vse svoje življenje ne, vse njegovo pa.“

OD DOMA

Smo pa res nerazviti, da smo potrebovali 25 let, preden smo ugotovili, da smo nerazviti!

Prazna vreča ne stoji pokonci, prazna glava pa.

Za majhne napake je v časopisih vedno dovolj prostora, zato ga pa za velike vedno zmanjka.

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT

Urađuje od 17.30 do 19.30 ura.
Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, p. 5, of. 10
T. E. 47-4852

23. avgusta:

V. MLADINSKI DAN
v Carapachayu

Zakaj so moji starši pred 25 leti odšli od doma?

(S tem prispevkom zaključujemo objavljane nalog naših šolarjev)

Pred 25 leti se je končala druga svetovna vojna. Komunisti so pridrveli kot lačni volkovi iz gozdov. Moji starši so se umaknili iz Slovenije, ker so hoteli živeti svobodni. Poznali so že krvoločne komuniste in njihove laži. Trpel je slovenski narod, ko so fašisti in nacisti pobijali slovenske može — a to so bili tuji. Komunisti so govorili, da se boriš proti njim, pobijali pa so svoje brate, Slovence. Kdor ni bil komunist, je moral umreti. Samo en primer bom napisala, ki mi ga je povedala moja mama:

Moj stari oče je pribežal v Slovenijo, ker so ga fašisti vlačili po ječah v Trstu, ker je bil Slovenec; komunisti pa so ga leta 1942 ubili, ker je bil Slovec, a ne komunist. Prišli so ponoči, ropali dom in očeta odpeljali, ga v bližnjem gozdičku mučili in ga vrgli v

Sušnik 1 — Kočar Mavric 0; Jože Grbec 1 — Janez Mežnar 0; Tone Mežnar pa je dobil točko, ker se nasprotnik ni predstavil.

Nato sta se pomerila Ramos Mejía in Berazategui. Zmagali so prvi 3:0 (Janko Žakelj 1 — Andrej Pucko 0; Jože Marolt 1 — Marjan Habič 0; Jure Kržišnik 1 — Andrej Vidmar 0).

Zadnja odigrana tekma pa je bila Slovenska vas — Ramos Mejía, kjer se je, po predvidevanju, odločila tudi usoda turnirja. Zmagal je Ramos 2:1 in sicer Franci Sušnik 0 — Jože Marolt 1; Jože Grbec 1 — Janko Žakelj 0; tretjo točko pa je dobil Ramos, ker lanuška ekipa ni predstavila igralca.

Tako je v tej panogi po odigranih igrah položaj točk sledeči: Ramos Mejía 8, Slovenska vas 3, Morón 1, Berazategui 0.

PRIHODNJA TEKMOVANJA:

8. avgusta — Šah v Ramos Mejía
19.00 Berazategui — Slovenska vas
20.00 Morón — Berazategui

9. avgusta — Nogomet v Slovenski vasi
10.30 Morón — Slovenska vas
12.30 San Justo — Ramos Mejía
14.30 San Martín — Adrogué/Beraz.

9. avgusta koš. SDO v Moronu
11.00 San Martín — Ramos Mejía
11.40 Morón — Slovenska vas
14.00 Ramos Mejía — Morón
14.40 Slovenska vas — San Martín
15.30 Ramos Mejía — Slovenska vas
16.10 Morón — San Martín

I Z T E D N A V T E D E N

Pedro Arrupe, vrhovni jezuitski superior je v Vatikanu izjavil, da so na Japonskem s splavi pomorili več nedolžnih človeških bitij kakor pa jih je pokončala atomska bomba pred 25 leti v Hirošimi, pa ni čuti nobenega protestnega glasu.

Ameriška mornarica je uspešno izvedla poskus izstrelitve nove rakete Poseidon, s katero bo postopoma opremila svoje podmornice namesto dosedanih raket Polaris. Tudi Poseidon izstreljujejo podmornice zpod morske gladine, od Polaris pa se razlikuje v tem, da nosi več nabojev, od katerih vsak odleti na svoj določen cilj.

Nad 52 odstotkov vsega bencina, ki so ga iz USA prepeljali za vojne potrebe v Tajlandijo, je bilo pokradenega, so objavili v Washingtonu. Velike koli-

OBVESTILA

SOBOTA, 8. avgusta 1970:

IV. kulturni večer SKA ob 20 v gornji dvorani Slovenske hiše. Spored s predavanjem g. Vinka Žaklja „Odnosi med vero in civilizacijo“. Predavanje je v okviru teološkega odseka in ga bo bral g. dr. Mirko Gogala.

NEDELJA, 9. avgusta 1970:

V Slomškovem domu maša za raj. župnika Janeza Kalana in obisk njegovega groba.

Na Pristavi družinska nedelja. Ob 10 sv. maša, nato predavanje dr. Brceta in kosilo.

V Slovenskem domu v San Martinu Obletnica Planike. Začetek ob 17.

SOBOTA, 15. avgusta 1970:

Na Pristavi po sv. maši (Marijin praznik) sestanek mladine do 14. leta. V Slomškovem domu ob 4 popoldne sestanek fantov in naraščalnikov. Po sestanku šport nato sv. maša.

Zveza žena in mater v San Justu bo imela razgovor o temi: Televizija in

16. avgusta — Nogomet v Slovenski vasi
10.30 Ramos Mejía — Morón
12.30 Slovenska vas — San Martín
14.30 San Justo — Adrogué/Berazat.

17. avgusta — Nogomet v Slovenski vasi
10.30 Slov. vas — Adrogué/Berazat.
12.30 San Martín — Ramos Mejía
14.30 Morón — San Justo

Tekmovanje v namiznem tenisu SDO je z 22. avgusta prestavljeno na naslednjo soboto, to je 29. avgusta, z istim sporedom.

čine bencina so bile pokradene tudi v Vietnamu, Laosu, na Okinawi, na Filipinih in na Formozu.

Oda Slobodska, prva pevka petrograjske opere v caristični Rusiji, ki je med drugo svetovno vojno pela po londonskih protiletskih zakloniščih, je pretekli teden umrla v Londonu

Dr. FRANC KNAVS
ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Ate. Brown 100
T. E. 105 ali 516

V petek in soboto od 9—13

PLANIKA

vabi vse rojake na svojo obletnico, ki bo

V NEDELJO, 9. AVGUSTA 1970,
V SLOV. DOMU V SAN MARTINU

Začetek ob 17

SLOVENSKA HRANILNICA Z. Z. O. Z.

Bartolomé Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658-6574

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20

Opozarjamo vse člane na življenjsko zavarovanje. — Informacije v zadrugi pisarni v uradnih urah.

Predno vzamete posojilo ali kupite na obroke, se oglasite pri nas. Če hočete denar varno in dobro naložiti, ga vložite v Slov. hranilnico

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

špecialist za ortopedijo in
travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

PORAVNAJTE NAROČNINO!

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL
CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, of. 2
T. E. 35-8827

družina, ki ga bo vodil g. Pavle Rant po maši v našem domu.

ČETRTEK, 20. avgusta 1970:

V Slovenskem domu v San Martinu b 18.30 Liga Žena-Mati: Okrogla miza in razgovor.

NEDELJA, 23. avgusta 1970:

V Carapachayu Mladinski dan. V našem domu v San Justu Otroški dan.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Seja upravnega sveta bo 14. avgusta ob 20 v prostorih ZS.

Organizacijski svet se bo sestel 21. avgusta ob 20 v prostorih ZS.

Knjižnica je odprta vsak dan od 15 do 20. Na razpolago je nekaj novih knjig: 1. in 2. del Finžgarjevih Zbranih spisov in nekaj detektivskih prevodov.

Ponovno prosimo vse člane ZS, ki so zavarovani pri IAM za dodatno zavarovanje, da svoje obveznosti čimprej uredijo v društveni pisarno.

Uradne ure ZS vsak dan od 15—20.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stano

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 996.221

Narečnina Svob. Slovenije za leto 1970 za Argentino \$ 2.900.— Pri pošiljanju po pošti \$ 8.000.—; ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 16 USA dolarjev za pošiljanje s avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada in pošiljanje s navadno pošto 9 USA dol.
Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Ba. Aires. T. E. 33-7218

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je dne 30. julija umrl zadež od kapi v 78. letu starosti gospod

Tone Mavrič

bivši stavbenik v Ljubljani. Pokopali smo ga v petek, 30. julija na pokopališču Chacarita. Pogrebne molitve je opravil pokojnikov nečak g. Marko Mavrič.

Vsem, ki so ga spremljali na zadnji zemski poti se iskreno zahvaljujemo.

Priporočamo ga v molitev.

Severin, Marko, Jože, Metod, nečaki,
in ostalo sorodstvo v Čerñičah in
Severni Ameriki

Buenos Aires, Mineapolis, Čerñiče.

V torek, 21. julija, nas je za vedno zapustil v Lethbridge, Kanada, star 84 let, naš dragi oče, stari oče, brat, stric in tast, gospod

Lova Novak

bivši posestnik v Naklem pri Kranju.

Bog bodi rajnemu dober plačnik.

Prof. France, sin, z družino

Cinco Saltos - Río Negro
Naklo in Preddvor pri Kranju, Lethbridge - Kanada

V neizmerni bolečini sporočamo, da nas je dne 30. julija, po kratki a težki bolezni, zapustil naš ljubljani mož, skrbni in dobri ata, bratranec in nečak, gospod

Janez Brolih

Previdenega s poslednjimi tolažili svete vere, smo ga položili k poslednjemu počitku 1. avgusta na pokopališču v Lomas de Zamora. Priporočamo ga v molitev.

Zalujoči:

Marija roj. Benda, žena;
Anica in Ivan, otroka;
Katarina, teta;
Marija, Cilka, Angelca, Milka, sestrične z družinami;
France, bratranec z družino ter ostalo sorodstvo.

Lahovče, Zalag, šiška pri Ljubljani, Toronto, Slovenska vas
30. julija 1970

Zahvala

Ob priliki smrti našega ljubljeneža moža, skrbnega in dobrega ata, gospoda.

Janeza Broliha

se iskreno zahvaljujemo č. g. Francu Reberščaku za njegovo duhovno tolažbo, č. g. Francu Urbanju za podelitev poslednjega olja ter vsem ostalim gg. lazaristom za molitve in besede tolažbe in za pogrebno sv. mašo, ki jo je daroval č. g. vikar Janez Petek. Prisrčna zahvala za vso pomoč ob času bolezni g. Radku Kokalju, g. Lojzetu in Jožetu Grbcu, g. Rotu, g. Francu Rozmanu, g. Jakobu Sušniku, g. Jožetu Grkmanu, g. Francu Lipovcu, g. Jožetu Hočvarju, g. Ignaciju Glinšku, g. Francu Vilfanu, g. Francu Staniču ter gospem: Štefki Žitnik, Minki Glinšek, Zdenki Janovi, Mariji Grbec in Mariji Stanovnik ter vsem ostalim, ki so nam ob tej težki izgubi stali ob strani in so nas materialno podprli ter nam na kakršen koli način pomagali. Bog plačaj številnim prijateljem in znancem, ki so našega dragega prišli kropiti, zanj molili in ga spremljali na njegovih zadnjih poti.

Družina Brolih